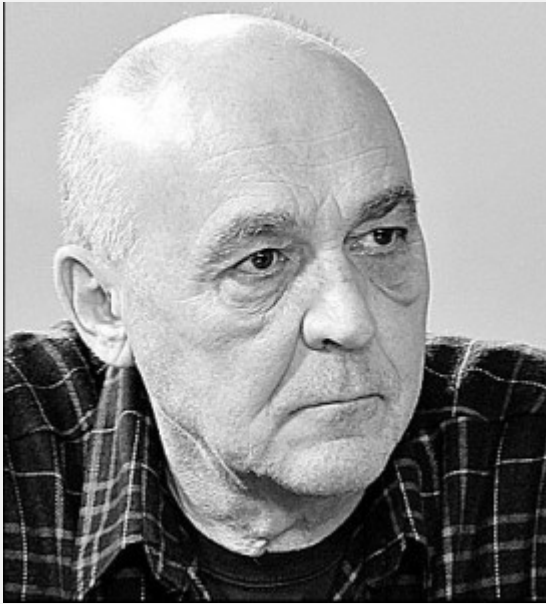

Grčka posla

Pobeda stranke Siriza i izbor njenog lidera Ciprasa za premijera Grčke dočekani su sa očekivanom panikom u Evropskoj uniji, ali i ovde. Dobro, čak mu je gđa Merkelica čestitala – sa izvesnim značajnim zakašnjenjem. Siriza je, podsetimo se, na vlast došla s programom koji je radikalno suprotan nastojanjima finansijskog kapitala da pod izgovorima „štednje” i „fiskalne konsolidacije” opljačka stanovništvo slabije razvijenih zemalja do gole kože. I to je suština spora između Aleksisa Ciprasa i Evropske unije, čiji je Grčka punopravni član. Siriza, prateći glas zdravog razuma mnogih pametnih ekonomskih i

finansijskih stručnjaka, predložila je Grčkoj sasvim drugačiju ekonomsku politiku: podsticanje potrošnje radi porasta ekonomske aktivnosti zemlje i privrednog rasta; preispitivanje bankarske pljačke stanovništva; suzbijanje finansijskog kapitala i njegovih političkih slugu itd.

Naravno da je to izazvalo paniku: taman ih je krenulo... Aleksis Cipras je pak krenuo rizičnim i hrabrim putem odmah; prilagođavaće se kasnije, kako to već biva. Krenuo je sa „va bank”, sve ili ništa, pristupom: ako vam se ne sviđa, Grčka će hladno izaći iz Unije i vratiti drahmu; šta imamo da izgubimo – osim okova? Odmah je dovedena u pitanje privatizacija luke Pirej, inače kineski projekat; Kinezi će dobro razmisliti o uslovima pod kojima su ugovarali Pirej s prethodnom vladom. Ako se ove nove vlasti u Atini ne dogovore s Kinezima, možemo da se oprostimo od čuvene superbrze pruge Beograd–Budimpešta, jer bez Pireja i pruge odande do Beograda poduhvat nema ni smisla ni opravdanja. Još jedna železnica na vodi.

Siriza i Cipras krenuli su u opasnu igru, ali s jakim adutima: Grcima je svega dosta, kao što će uskoro biti svega dosta i ostalim narodima juga Evrope, bili u Uniji ili ne. To se već vidi s nervozom oko švajcarskog franka u Srbiji i Hrvatskoj, ali i inače. Naime, švajcarski franak se ispostavio kao virtuelna valuta koju niko niti je video, niti držao u ruci, ali preko koje banke deru kožu s leđa nesrećnicima koji su se navukli na obećanje da je reč o „stabilnoj valuti”.

E, onda se pojavio naš premijer Vučić i izneo svoje rezerve prema Sirizi i novoj grčkoj politici. Nije imao kud: on sebe doživljava kao „ozbiljnog i odgovornog čoveka” i u tim grčkim avanturizmima učestvovati neće. On je nekako više na strani Angele Merkel, teškog rada i štednje. Pominjao je i „neplaćanje struje”, što je bila više poruka prethodnoj vlasti, a manje Ciprasu, koji je govorio o

olakšanju života osiromašenih Grka, a ne samo o neplaćanju struje. Tu je bila reč i o smanjivanju poreza i drugim merama koje bi i nama koristile, a najviše o otimanju iz ropstva banaka i finansijskog kapitala.

Gledajte Grke ovih dana i meseci; možda ćemo nešto naučiti.

Miša Vasić